

Păzitorul Adevărului

Publicație oficială
a Bisericii Adventiste
de Ziua a Șaptea -
Mișcarea de Reformă

Anul XX / Nr. 3
Iulie - Septembrie 2009

Păzitorul Adevărului

Anul XX / Nr. 3

Iulie - Septembrie 2009

Cuprins:

- Editorial** - Cele 7 R-uri ale mântuirii / 3
- Actualitate** - Omenirea încotro? / 4
- Mai aproape de cine? / 6
- Tot mai aproape - poezie / 9
- Secretul adevăratei redeșteptări / 10
- Familie** - În lume, dar nu ca lumea / 14
- Sănătate** - De la simptome la cauza bolii / 18
- Știri** - Conf. Moldova / 22
- Conf. Banat / 24
- Conf. Muntenia / 26
- Conf. Ardealul de Sud / 31
- Școala Misionară / 34
- Uniunea Română / 36
- Sfârșit de cale / 43
- Vasul crăpat / 44

Revista **"Păzitorul Adevărului"** este o publicație trimestrială editată de **Asociația Religioasă a Adventiștilor de Ziua a Șaptea - Mișcarea de Reformă**, care prezintă articole pe teme de doctrină biblică, cu scopul de a îmbogăți viața spirituală a acelor care caută să cunoască mai mult despre Dumnezeu.

e-mail: info@azsmr.ro
www.azsmr.ro

Colectivul de redacție:

Vasile Bufta, Marius Stroia,
Cornel Munteanu, Nelu Iancu,
Fivi Picu, Daniela Picu
Tehnoredactare: Sandu Toma

Imagini:

iStockPhoto,
Dreamstime

ISSN: 1584-269x

Sugestiile, propunerile
și experiențele dumneavoastră
le puteți trimite pe adresa:

Editura Păzitorul Adevărului

Str. Morii, Nr. 27
505200, Făgăraș - Jud. Brașov
Tel. 0268 213714 Fax 0268 214111
e-mail: info@farulsperantei.ro
www.farulsperantei.ro

1. RELIGIE – Cuvânt menționat în Iacov 1:27 („religiune”) – căruia i se atribuie sensul de re-legare a omului cu divinitatea, de refacere a legăturii muritorilor cu Dumnezeu. Despre aceasta aflăm prin:

2. REVELAȚIE (adică „descoperire”) – Modalitatea prevăzută de Dumnezeu prin care omul Îl poate cunoaște și poate înțelege intențiile Sale cu privire la sine: „Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui, cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: „Hristos în voi, nădejdea slavei.” (Coloseni 1:26,27). Tema centrală a revelației este:

3. RĂSCUMPĂRAREA – „El ne-a izbăvit de sub puterea întinericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului lui dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.” (Coloseni 1:13,14). „Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.” (Matei 20:28). „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.” (Efeseni 1:7). „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.” (Romani 3:23,24). Această răscumpărare săvârșită din iubire pentru om, trezește în orice suflet sincer un profund sentiment de bucurie și

4. RECUNOȘȚINȚĂ – „Căci pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită a murit pentru cei nelegiuîți... Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu. Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui. Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcare.” (Romani 5:6-11).

„Noi Îl iubim, pentru că El ne-a iubit întâi.” (1 Ioan 4:19).

Această recunoștință, combinată cu admirația pentru frumusețea caracterului lui Dumnezeu descoperită nouă, trezește în noi dorința apropierii de Dumnezeu și de a cultiva o

5. RELAȚIE – „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl... să ne numim copii ai lui Dumnezeu!” (1 Ioan 3:1).

„Dar tuturor celor ce L-au primit le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” (Ioan 1:12).

„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voiei Sale.” (Efeseni 1:4,5).

„Eu vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fice, zice Domnul Cel Atotputernic.” (2 Corinteni 6:18).

„...le voi da în Casa Mea și înlăuntrul zidurilor Mele un loc și un nume mai bune decât fii și fice; le voi da un nume veșnic, care nu se va stinge.” (Isaia 56:5).

Calitatea de copii ai lui Dumnezeu ne face frați cu toți oamenii, pe care suntem datori să-i tratăm cu dragoste și cu un deosebit

6. RESPECT

„Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia.” (Romani 12:10).

„Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi. Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu”, și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede? Și aceasta este porunca pe care o avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu, iubește și pe fratele său.” (1 Ioan 4:19-21).

„Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel: căci în aceasta este cuprinsă Legea și proorocii.” (Matei 7:12).

O asemenea viețuire neprihănită, în dragoste de Dumnezeu și de semenii, se va bucura în final și de o minunată

7. RĂSPLATĂ

„Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați de veselie; pentru că răsplata voastră este mare în cer;” (Luca 6:23).

„Însuși Duhul adevărește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.” (Romani 8:16,17).

„Dar, după cum este scris:

„Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” (1 Corinteni 2:9).

Omenirea ? Încotro !

Evoluții

Tendențe

Perspective

Perioada pe care o traversăm se încadrează foarte bine în șablonul evenimentelor profetice referitoare la timpul sfârșitului – un timp marcat de instabilitate economică și politică, precum și de neliniști sociale, de tensiuni și conflicte regionale – toate acestea pe fondul unei degradări continue a climatului moral.

Ce s-a mai întâmplat concret în ultima vreme?

Iranul își continuă programul nuclear, atrăgându-și amenințările tot mai directe ale Israelului și Statelor Unite, în condițiile în care Mahmoud Ahmadinejad a fost reales președinte al Iranului, iar mișcările de opoziție au fost înăbușite în mod violent.

Indonezia a fost lovită de un cutremur devastator, urmat de valuri de tip tsunami și alunecări de teren, care au lăsat în urmă peste 1000 de morți, iar estimările sunt și mai pesimiste, că bilanțul total al victimelor ar putea depăși 2000.

În România, crizei economice i s-a asociat și cea politică, în urma demisiei mai multor miniștri, ceea ce a lăsat în urmă un guvern interimar cât se poate de instabil. În timp ce se vehiculează legalizarea prostituției și a folosirii drogurilor ușoare, ca subiecte electorale pentru viitoarele alegeri prezidențiale, sindicatele, nemulțumite de nivelul de trai organizează ceea ce se dorește a fi cea mai mare grevă din istoria României moderne – acțiune de protest la care participă atât sindicatele din învățământ cât și cele din medicină și administrație publică.

Se preconizează de asemenea că în urma alegerilor prezidențiale, cursul monedei naționale s-ar putea prăbuși, întrucât a fost păstrat în mod artificial la un nivel suportabil pentru populație, prin împrumuturile primite de la FMI. Acestea ar putea avea drept consecință o explozie a prețurilor, ceea ce ar face ca presiunea economică asupra unei populații deja considerabil sărăcită să devină tot mai acută și să asistăm la mișcări de protest de mare amploare.

În lumea religioasă o evoluție interesantă o constituie publicarea de către Papa Benedict al XVI-lea a enciclicii „Caritas in Veritate”, la doar câteva zile înainte de summitul G8. În enciclica sa, Suveranul Pontif subliniază nevoia restructurării economiei mondiale și face apel la înființarea urgentă a unei „autorități politice mondiale”, entitate care, în opinia sa, ar trebui să se ocupe și de asanarea economiilor lovite de criză și să prevină dezechilibre încă și mai mari: „Pentru gestionarea economiei mondiale, pentru asanarea economiilor lovite de criză, pentru prevenirea agravării crizei și a adâncirii dezechilibrelor, **este urgentă înființarea unei reale Autorități politice mondiale.**” Această entitate ar constitui, după părerea aceluiași autor „un grad superior de organizație la scară internațională, pentru gestionarea globalizării”. Un alt deziderat exprimat în același document este acela de a construi o ordine socială care să se conformeze ordinii morale, „interconectării dintre sferele morale și sociale, legăturii dintre sferele civile, economice și politice, așa cum se prevede în Carta Națiunilor Unite”.

Conform dorinței Papei, exprimată în enciclică, această autoritate trebuie „să fie subordonată realizării binelui comun” și „să fie recunoscută de toată lumea, și să se bucure de putere efectivă pentru a fi în măsură să ofere fiecăruia securitate, respect, justiție și drepturi”.

În aceste condiții, nu este de mirare că acei care au oarece cunoștințe de profeție biblică, asistând la evoluțiile evenimentelor contemporane, ar putea avea sentimentul de déjà vu.

Marius Stroia

Mai aproape de cine?

*„Și totuși, cei mai mulți dintre ei nu au fost agreați de Dumnezeu.
Din acest motiv, au murit în deșert. Aceste lucruri care s-au întâmplat, sunt exemple
pentru noi, ca (să învățăm) să nu dorim și noi lucrurile rele pe care le-au dorit ei.”
(1 Corinteni 10:5,6 - Biblia în versiunea actualizată).*

Să ne oprim puțin din alergă-
rile zilnice ale vieții și să medităm la
istoria ieșirii poporului Israel din robia
egipteană. Mă surprinde faptul că despre
generația aceasta de oameni, care au avut atâ-
tea experiențe frumoase cu Dumnezeu, în pre-
zența cărora s-au întâmplat atâtea minuni, Biblia
spune la un moment dat ”cei mai mulți nu au fost
plăcuți lui Dumnezeu și au murit în deșert...”

Atunci când Israel era robit de cea mai mare putere
a vremii, Dumnezeu ridica un bărbat care să-l scoată din
robie. El îl pregătise pe Moise timp de 40 de ani pentru această
misiune foarte importantă, iar acum Domnul i se arată în pustie
pentru a-și arăta afecțiunea și grija pentru poporul Său.

Domnul a zis: „Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în
Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui;
căci îi cunosc durerile. Acum, vino, Eu te voi trimite la Faraon, și vei scoate
din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel.” (Exodul 3:7,10).

Așa după cum Dumnezeu a pregătit un plan de salvare a poporului Său, El
dorește ca și tu să poți fi eliberat de sub jugul păcatului și a poftelor plăcerilor lumii
acesteia.

Trăim un timp la care poporul nostru poate nu a îndrăznit să viseze vreodată. Un
timp când ne putem ruga, aduna și lauda pe Dumnezeu oriunde și oricând. Mă gândesc la
vremurile nu foarte îndepărtate când poporul nostru se ruga cu ușile încuiate, ca și ucenicii
Domnului de frica iudeilor. Dar mulțumim lui Dumnezeu că El a ascultat rugăciunile noas-
tre așa cum le-a auzit și pe ale israeliților din Egipt și ne-a dat acest timp de har minunat.

Am constatat însă că după cum poporul Domnului din vechime nu a fost lăsat de Fara-
on să plece, faraonul timpului modern nu lasă poporul Domnului să părăsească în totalitate
lumea aceasta plină de plăceri trecătoare ca să se întoarcă cu adevărat către Dumnezeu pen-

tru a găsi un adăpost ce va fi atât de necesar în vremurile ce urmează. Dragul meu, să știi că Faraon depune și astăzi un efort susținut „pentru că are puțină vreme”, să te țină încă în Egipt. El te vrea acolo ca tu să rămâi rob al păcatului pentru totdeauna. Dacă tu vei pleca nu mai are cine să muncească pentru el și nu dorește ca tu să-l cunoști pe Dumnezeu. „Faraon a răspuns: „Cine este Domnul ca să ascult de glasul Lui și să las pe Israel să plece? Eu nu cunosc pe Domnul și nu voi lăsa pe Israel să plece.” (Exodul 5:2). Dar tu nu trebuie să te lași ademenit de domnul veacului acestuia, trebuie să înțelegi că tu ești un fiu de Împărat și Tatăl tău te vrea acasă.

Prima încercare a lui Faraon de a zădărnici planul Domnului a fost aceea de a le da mult de lucru.

„Să nu mai dați poporului paie, ca mai înainte, pentru facerea cărămizilor; ci să se ducă singuri să strângă paie. Totuși să le cereți același număr de cărămizi, pe care le făceau mai înainte; să nu le scădeți nimic din ele, căci sunt niște leneși; de aceea strigă mereu: „Haidem să aducem jertfe Dumnezeului nostru.” Să se dea mult de lucru oamenilor acestora, ca să aibă de lucru și să nu mai umble după năluci.” (Exodul 5:7-9). Poporul Domnului este prins astăzi în afaceri mai mult ca oricând. Nu mai avem timp să ne vizităm unii pe alții, nu ne mai permitem să pierdem timpul pentru a participa la o adunare spirituală care altădată era așa de mult dorită. Astăzi există atâtea tehnici despre care credem că ne va ușura munca și ne va economisi timpul, dar se pare că ne-am înșelat. Am devenit robul facturilor interminabile și acesta e tocmai planul lui Satan. „Să se dea mult de lucru oamenilor acestora, ca să aibă de lucru și să nu mai umble după năluci.” Și se pare că a reușit cu unii din noi, nu mai avem timp să mai citim Biblia, nu mai avem timp să ne rugăm, să vizităm un vecin sau să mergem la un bolnav. Poate câteodată, seara târziu vii acasă și nici nu mai poți să îți îmbrățișezi copiii, pentru că ei au adormit demult.

Cea de a doua încercare de a opri pe copiii lui Israel de a pleca din Egipt, a fost aceea de a-i convinge că pentru a aduce jertfe nu

trebuia neapărat să plece din țară. Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „Duceți-vă de aduceți jertfe Dumnezeului vostru aici în țară.” (Exodul 8:25). Poate a încercat să le explice că nu trebuie să se expună riscului de a călători prin pustie pentru a aduce jertfe Domnului, putând, după propria sa judecată, să o facă și acolo. Dar Moise nu a făcut niciodată compromis atunci când era vorba de cuvântul Domnului. El a răspuns: „Nu este deloc potrivit să facem așa; căci am aduce Domnului Dumnezeului nostru jertfe care sunt o urâciune pentru egipteni. Și dacă am aduce, sub ochii lor, jertfe care sunt o urâciune pentru egipteni, nu ne vor ucide ei oare cu pietre?” (Exodul 8:26).

Dragul meu, Dumnezeu te cheamă azi să părăsești lumea păcatului și să te pregătești pentru călătoria către patria cerească. Prietenii tăi poate îți vor zice că nu e nevoie să faci o schimbare atât de mare, cei din familia ta vor încerca să te convingă că nu e de nici un folos să părăsești stilul de viață de până acum. Dar trebuie să înțelegi că Dumnezeu te cheamă să fii liber de păcat, iar pentru aceasta trebuie să te desprinzi de toate plăcerile păcătoase din lumea aceasta.

Văzând că nu a reușit nici de data aceasta să convingă pe Moise de a nu pleca, Faraon a zis: „Vă voi lăsa să plecați, ca să aduceți jertfe Domnului Dumnezeului vostru în pustiu; numai să nu vă depărtați prea mult, dacă ple-

cați. Rugați-vă pentru mine.” (Exodul 8:28). În felul acesta suntem și noi ispitiți astăzi. Ce rost are să o iei așa de serios să te expui riscului și arșitei din pustie. Rămâi „lângă ziduri” să te mai pot controla, să te pot vedea eu. Atunci când voi organiza sărbători în cetate să te pot invita și pe tine. De câte ori nu încearcă poporul nostru să împace doi stăpâni! Dar oare este posibil? Și pentru că am stat atât de mult lângă ziduri, deseori se aude chiar printre oamenii de la care nu te aștepti, că nu mai sunt atât de osândite lucrurile și obiceiurile ce se practică în Egipt.

Dacă prin rugăciune ai înțeles că nu poți face compromis cu Dumnezeu, atunci Faraon încearcă în alt mod. „Așa să fie Domnul cu voi, cum vă voi lăsa eu să plecați, pe voi și pe copiii voștri! Luați seama, căci este rău ce aveți de gând să faceți! Nu, nu; ci duceți-vă voi, bărbații, și slujiți Domnului, căci așa ați cerut” (Exodul 10:10,11). Dacă tu vrei să aduci Domnului jertfe du-te, dar lasă copiii aici. Vreau să am grijă eu de ei, vreau să-i educ în spiritul meu. Aici ei sunt în siguranță, eu voi avea grijă ca ei să primească o educație potrivită.

Tu dacă vrei să te duci la biserică poți să te duci, dar copiii te vor deranja. Lasă-i să am eu grijă de ei. El știe că ei vor forma poporul de mâine, și dacă sunt educați de el îi va fi foarte ușor să îi conducă. Aș vrea să te gândești, dragul meu frate, acum când citești aceste rânduri, unde îți sunt copiii tăi? Care sunt preocupările lor? Există astăzi o nouă modă, aceea de a angaja o anumită persoană să îngrijească de copilul tău sau de a duce copilul la o grădiniță cu program prelungit? Dragă mamă, dar ce învățătură primește copilul tău acolo? Ești surprinsă de multe ori de anumite gesturi, cuvinte sau chiar fapte pe care le vezi la copilul tău? De unde crezi că le-a învățat? Dumnezeu ne-a dat copiii să-i creștem pentru El. Cum facem noi aceasta? Care va fi răspunsul tău atunci când El te va întreba: „Unde sunt copiii pe care ți i-am dat”? Ei sunt astăzi educați de o societate murdară, de legi nedrepte, despărțiți de dragostea lui Dumnezeu. Într-o zi vom plânge pentru că nu am avut timp pentru ei, că nu i-am luat cu noi să-i educăm în spiritul evangheliei lui Hristos. Moise a fost hotărât în fața lui Faraon. Prin refuzul său de a accepta această condiție, a spus: „Noi nu am făcut copii pentru tine, ei sunt pentru Dumnezeu, nu o să lăsăm niciodată copiii în Egipt ca tu să te bucuri de ei și să-i transformi în practicanți ai păcatului și obiceiurilor tale păcătoase. Noi ne luăm copiii cu noi.”

Văzând că nu a reușit nici de data aceasta să împiedice plecarea poporului, faraon mai face o încercare: „Faraon a chemat pe Moise și a zis: „Duceți-vă și slujiți Domnului! Să nu rămână în țară decât oile și boii voștri; copiii voștri vor putea merge și ei împreună cu voi.” (Exodul 10:24).

Mă opresc asupra unui punct poate foarte sensibil, dar îndrăznesc să întreb; unde sunt boii noștri? Vedeți, Faraon a zis: Dacă voi vreți să vă duceți, duceți-vă, dar fără boi, banii lăsați-i ca să-i păstrez eu. Și atunci când

Domnul vă zice să aduceți o jertfă, voi să ziceți: „Nu am”. Dar Domnul te întreabă: De ce nu ai, unde este ceea ce Eu ți-am dat? În Egipt, Doamne! Atunci

când e vorba să ne facem gusturile noastre facem tot posibilul și rezolvăm, dar atunci când se fac apeluri serioase pentru cauza lui Dumnezeu, când nevoi urgente solicită sprijinul nostru financiar, fie că este vorba de o lucrare de evanghelizare, renovarea unei case de rugăciune, sau alte nevoi, parcă am fi vorbiți: toți spunem într-un glas că nu avem.

Dragul meu cititor, astăzi când încă harul Domnului poate să schimbe viața noas-

tră, te rog fierbinte, înaintea Domnului să îți pui în mod serios întrebarea: „Cât de aproape ești de Egipt?” Iar dacă constăți că încă zidurile egiptene se mai zăresc, vino și împreună să alergăm pentru a-L putea găsi pe Isus! De la capătul pământului strig către Tine cu inima mâhnită și zic: „Du-mă pe stânca pe care n-o pot ajunge, căci este prea înaltă pentru mine!” (Psalmii 61:2).

Cătălin Barnea

Tot mai aproape...

Tot mai aproape, scump Isus,
Aș vrea să fiu mai lângă Tine,
S-asculț de toate câte-ai spus
Și noi puteri să-mi dai depline!

Să-mi vindec orice suferință
Cu-a Ta mireasmă alinătoare,
Și să mă înveți, ca-n umilință
Să-mi duc viața, în ascultare.

Tot mai aproape, încrezător,
Aș vrea să calc pe a Ta urmă,
Ca mielul după al său păstor
Pân-voi ajunge, lângă turmă.

Din apa vieții, și din pășune,
Să-mi satur sufletul plâpând,
Să mulțumesc prin rugăciune
C-am fost și setos și flămând.

Tot mai aproape, încercând
Să stau mereu în preajma Ta,
Mă voi pleca, nemurmurând
Și imnuri sfinte-Ți voi cânta.

Căci, o Doamne, ești cu mine
Și-n vremuri bune și-n nevoi,
Și-n cale vânturi de m-ar ține
Ele, nu m-or întoarce înapoi.

Privirile-având sus, și-n minte,
Gândul, din genunea pierzării
De Dragostea, în veci fierbinte,
Prindea-mă-voi, în largul zării.

Flavius Laurian Duverna

Volumul de versuri „*Dor de veșnicii*” scris de poetul Flavius Laurian Duverna, a apărut în luna septembrie la Editura Păzitorul Adevărului.

Lecturarea acestui volum vă va da o experiență plăcută, însuflețitoare și dătătoare de speranță, recomandabilă tuturor căutătorilor de valori spirituale veritabile.

Poezii împărțite în 16 capitole - 436 pagini

Preț de vânzare - 11 Ron

Secretul adevăratei redeșteptări

Marea lucrare a Evangheliei nu se va încheia cu o manifestare mai mică a puterii lui Dumnezeu decât cea care a marcat începutul ei”. Această lucrare „... se va asemana cu aceea din Ziua Cincizecimii.” (ML.467.2,3 cap. *Ultima avertizare*).

Ea este prezentată de Isus ca un semn care ne înștiințează de imediata Sa venire pe norii cerurilor. Când ucenicii L-au întrebat pe Isus: „... care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” (Mat.24:3), Isus le-a răspuns: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” (Mat. 24:14). Ținând cont de acest semn putem ști astăzi la ce piatră kilometrică ne aflăm? Vedem noi astăzi o manifestare a Duhului lui Dumnezeu într-o măsură mai mare decât cea din Ziua Cincizecimii sau măcar asemănătoare? Nu! Deci ne situăm ceva mai înapoi de această piatră kilometrică. Dar se pare că de foarte mult timp se bate pasul pe loc.

De ce ce nu înaintează împlinirea profeției? De ce nu are loc astăzi o astfel de revărsare a Duhului Sfânt ca în timpul apostolilor? Ce împiedică înaintarea noastră? Iată ce spune Cuvântul lui Dumnezeu că trebuie să aibă loc înainte de venirea lui Isus și înainte de revărsarea Duhului Sfânt: „Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremile de înviore, și să trimeată pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos...” (Fapte 3:19,20). Deci când aveau să vină vremurile de înviore aduse de revărsarea Duhului Sfânt? În urma pocăinței și întoarcerii la Dumnezeu! Se vede astăzi această pocăință și întoarcere la Dumnezeu? Se vede acea umilință, smerenie și zdrobire a sufletului pentru păcatele care ne despart de Dumnezeu? „M-am uitat ca să văd umilința sufletului, care ar trebui să fie ca o haină potrivită pe pastorii noștri, dar ea nu era asupra lor. M-am uitat ca să văd dragostea profundă pentru suflete, pe care Domnul a spus că tre-

buie s-o aibă, dar nu o aveau. Am ascultat să aud rugăciuni stăruitoare, înălțate cu lacrimi și zdrobire de suflet pentru cei nepocăiți și necredincioși din propriile lor cămine și din biserică, dar nu le-am auzit. Am ascultat să aud făcându-se apeluri pentru manifestarea Duhului Sfânt, dar acestea lipseau. M-am uitat să văd purtători de poveri, care în timpuri ca acestea să plângă între tindă și altar, strigând: „Ai milă de poporul Tău, Doamne, și nu lăsa de ocară moștenirea Ta”, dar n-am auzit astfel de rugăciuni. Puțini oameni zeloși și umili Îl caută pe Domnul...” (5 T. pag. 166, cap. *Adunările noastre de tabără*)

„După lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu în viziune, fărădelegile și amăgirea sporesc în poporul lui Dumnezeu, care mărturisește a păzi poruncile Sale. Discernământul spiritual, de a vedea păcatul așa cum el există, și apoi a-l îndepărta din tabără, a început să scadă în poporul lui Dumnezeu și orbirea spirituală vine repede peste ei...” - 3 T. pag. 317

Noi știm că adevărata pocăință implică o schimbare (H.L.L. pag. 556, cap. *Zacheu*) Se vede o schimbare în experiența noastră ca popor, o întoarcere la Domnul, o conformare din toată inima față de Cuvântul Său? Ce vede Martorul Credincios? „Domnul Hristos vede ceea ce omul nu poate vedea. El vede păcatele care dacă nu sunt căite și părăsite, îndelung-răbdarea lui Dumnezeu va fi depășită.” (CBNT 293).

„Biserica a primit avertizare după avertizare. Datoriile și primejdiile poporului lui Dumnezeu au fost în mod clar făcute cunoscute. Dar elementul omenesc s-a dovedit a fi prea puternic pentru ei. Obiceiurile, practicile și moda care au dus sufletul departe de Dumnezeu au câștigat teren în cursul anilor, în ciuda avertizărilor și apelurilor Duhului Sfânt, până când, în final, căile au devenit drepte în ochii lor, iar vocea Duhului Sfânt de-abia se mai aude...” - 5 T. pag. 99 (cap. *Ziua Domnului este aproape*).

„Mi s-a arătat că principala cauză de ce poporul lui Dumnezeu se află în această stare

de orbire spirituală este faptul că ei nu vor să primească mustrarea spre îndreptare.” (3 T. pag. 247).

Dacă privim în mod sincer asupra experienței noastre religioase din ultimii ani, putem vorbi de un progres? Putem vorbi de o conformare tot mai mare față de Cuvântul lui Dumnezeu? Am fost noi gata să primim sfaturile și mustrările pentru îndreptare? Putem arăta concret ce schimbări spre bine au avut loc în ultimii ani în experiența noastră religioasă? Să urmărim cu atenție următorul citat: „Dumnezeu conduce pe poporul Său pas cu pas. El îi aduce în diferite situații rânduite de El, pentru a se da pe față ceea ce este în inima lor. Unii biruiesc într-un punct, dar cad în altul. Cu fiecare pas de înaintare, inima este încercată și pusă la probă tot mai mult. Dacă cei ce pretind că fac parte din poporul lui Dumnezeu descoperă că inimile lor se opun acestei lucrări drepte, acest lucru ar trebui să-i convingă că au o lucrare de făcut pentru a birui, pentru ca să nu fie vărsați din gura Domnului. Îngerul a spus: "Dumnezeu Își face continuu lucrarea, pentru a pune la încercare și a proba pe fiecare din poporul Său". Unii sunt gata să primească într-un anumit punct; însă, atunci când Dumnezeu îi aduce în alt punct în care sunt puși la probă, ei se dau înapoi și se retrag, pentru că aceasta îi aduce în luptă directă cu un idol îndrăgit. Aici, ei au ocazia să vadă ceea ce este

în inimile lor și care Îl îndepărtează pe Isus. Ei prețuiesc altceva mai mult decât adevărul, iar inimile lor nu sunt gata să-L primească pe Isus. Fiecare în mod personal va fi pus la probă și încercat o perioadă de timp, pentru a se vedea dacă își va sacrifica idolii și va da atenție sfatului Martorului Credincios. Dacă este cineva care nu va fi curățit prin ascultarea de adevăr și nu-și va birui egoismul, mândria și patimile rele, îngerii lui Dumnezeu au următoarea sarcină: "Sunt atașați de idolii lor, lăsați-i în pace"; și ei trec mai departe să-și facă lucrarea, lăsându-i pe aceștia, cu trăsăturile lor păcătoase neîndreptate, în stăpânirea îngerilor răi. Aceia care cresc continuu și fac față cu succes fiecărui test, oricare ar fi prețul, au dat atenție sfatului Martorului Credincios și vor primi ploaia târzie și astfel vor fi corespunzători pentru a fi luați la cer." (1 T. pag. 179).

Să nu uităm: Martorul Credincios, Isus Hristos, vede adevărata stare în care ne găsim! Și dacă Duhul Sfânt nu este revărsat încă în toată plinătatea Sa, aceasta este o dovadă sigură a nepregătirii noastre pentru primirea acestui dar minunat. Și totuși „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.” (2 Petru 3:9). În mila și în iubirea Sa „... Dumnezeu strigă după o re-deșteptare și o reformă...” (P.R. pag. 440).

Ce ar putea oare să reînviereze cu adevă-

rat inimile noastre? Ce ar putea să trezească în mijlocul nostru o adevărată pocăință? Am putea să ne inspirăm din experiența înaintașilor noștri? Care a fost secretul adevăratelor re-deșteptări și reforme din timpul vechiului Israel?

Marea re-deșteptare din timpul lui Iosafat și al lui Ezra, s-a declanșat în urma cercetării sânguincioase a scrierilor sfinte:

„Cărțile profeților erau cercetate, iar pasajele care preziceau venirea lui Mesia aduceau nădejde și mângâiere multor inimi întristate și împovărate...” - P.R. pag. 437.

„... Au fost rânduiți învățători care să îndrume poporul; Legea Domnului a fost înălțată și onorată...” P.R. pag. 437.

„... Ezra... căuta să convingă poporul cu privire la sfințirea acestor legi și la binecuvântările care aveau să fie primite prin ascultare.” P.R. pag. 437.

„Oriunde lucra Ezra, se trezea o reînviare în studierea Sfintelor Scripturi...” - P.R. pag. 437.

„Într-o oarecare măsură, au început să înțeleagă cât de odios este păcatul și cu câtă oroare îl privește Dumnezeu. Ei vedeau acum sfințenia Legii rostite pe Sinai și mulți tremurau la gândul despre fărădelegile lor.” - P.R. pag. 437.

„... Mulți dintre aceia care păcătuiseră au fost profund impresionați...” - P.R. pag. 437.

„... și poporul vărsa multe lacrimi. Atunci Șecania, fiul lui Iehiel, dintre fiii lui Elam, a luat cuvîntul și a zis lui Ezra: „Am păcătuit împotriva Dumnezeului nostru, ducîndu-ne la femei străine cari fac parte din popoarele țării. Dar Israel n'a rămas fără nădejde în această privință. Să facem acum un legămînt cu Dumnezeul nostru pentru izgonirea tuturor acestor femei și a copiilor lor, după părerea domnului meu și a celor ce se tem de poruncile Dumnezeului nostru. Și facă-se după Lege.” (Ezra 10:1-3).

Cum au ajuns ei să ia această hotărâre? Cuvîntul lui Dumnezeu studiat cu sârguință a reînviat simțurile amorțite și i-a ajutat

să redescopere voința lui Dumnezeu, și să înțeleagă sfințenia Legii Sale. Duhul lui Dumnezeu a produs o căință sinceră pentru păcatele săvârșite, căință care nu s-a oprit doar la o simplă mărturisire, ci a declanșat o reformă hotărâtă în viața lor!

Acest raport biblic de consacrare a inspirat în decursul timpului pe mulți pentru a se întoarce la Dumnezeu cu toată inima! (P.R. pag. 437).

Astăzi „... Dumnezeu strigă după o re-deșteptare și o reformă...” - P.R. pag. 440.

Ne vom inspira și noi din experiența plină de succes a înaintașilor noștri?

Deci care ar fi secretul unei adevărate re-deșteptări? Cuvântul lui Dumnezeu cercetat cu sârguință și primit în inimă este acela care poate reînvia simțurile amorțite, poate produce o căință sinceră și poate conduce la o reformă adevărată în viețile noastre!

Este nevoie de „... o reînviare în studierea Sfințelor Scripturi...” (P.R. pag. 437). De ce trebuie început tocmai de aici? Pentru că „Viața lui Hristos, care dă viață lumii, este în Cuvântul Său...” - HLL. cap. 41 (CPT.20)

„... Și orice om trebuie să primească viață din Cuvântul lui Dumnezeu...” - HLL. cap. 41 (C.P.T. 20).

„... Acest Cuvânt oferă putere; el dă viață. Fiecare poruncă este o făgăduință; acceptată de către voință, primită în suflet, aduce cu ea viața Celui Infinit. Transformă firea și reface sufletul după chipul lui Dumnezeu...” - Educația pag. 126 (cap. *Educația spirituală și cultivarea minții*)

„... Cel ce primește prin credință Cuvântul, primește în mod direct viața și caracterul lui Dumnezeu.” - C.P.T. pag. 21

„Cerințele lui Dumnezeu sunt așezate lămurit în fața noastră și întrebarea care se pune este: Ne vom conforma față de ele? Vrem noi să acceptăm condițiile date în Cuvântul lui Dumnezeu – despărțirea de lume? ... Aceasta nu este îndeplinită prin proșternerre la altarul familiei, aducerea slujbei cu buzele, nici prin implorări și rugăciuni publice...

Consacrarea noastră față de Dumnezeu trebuie să fie un principiu viu, întrețesut cu viața, care duce la lepădare de sine și sacrificiu de sine. Ea trebuie să stea la baza tuturor gândurilor noastre și să fie izvorul fiecărei acțiuni. Aceasta ne va ridica mai presus de lume și ne va despărți de influența ei poluantă.” - *Astăzi cu Dumnezeu*, pag. 89.

„Hristos dorește ca urmașii Săi să fie asemenea Lui, pentru că El vrea să fie reprezentat în mod corect în cercul familial, în biserică și în lume... Trebuie să-L acceptăm pe Hristos ca fiind eficiența și tăria noastră, pentru a putea descoperi caracterul Său înaintea lumii. Aceasta este lucrarea care ne este dată nouă creștinilor. Trebuie să dăm mărturie despre puterea harului divin...” - *Harul uimitor*, pag. 273.

Acesta este rezultatul adevăratei pocăințe și întoarceri la Dumnezeu! Când adevărata pocăință și întoarcere la Dumnezeu va avea loc în mijlocul nostru, atunci Dumnezeu va recunoaște aceasta prin revărsarea Spiritului Său în măsură bogată peste copiii Săi.

Dragi cititori, cât de aproape este venirea Mântuitorului nostru! Am putea să grăbim venirea Sa dacă grăbim lucrarea de pocăință și de întoarcere la Dumnezeu. Să nu ne mirăm că ni se cere „Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu...”, pentru că în toate timpurile a răsunat această solie! Puțini au fost în trecut acei care au primit această solie și puțini sunt și astăzi! Dar să nu uităm făgăduințele care au fost promise: „... pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremile de înviare, și să trimeată pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos...” (Fapte 3:19,20).

Să rugăm pe Dumnezeu să lucreze în mijlocul nostru pentru o reînviare în studierea Cuvântului Său, pentru trezirea simțurilor noastre amorțite, pentru o căință sinceră și o întoarcere la ascultare desăvârșită și continuă față de voința lui Dumnezeu. Amin!

Nelu Iancu

În lume, dar nu ca lumea

*„Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume.
Dacă iubește cineva lumea,
dragostea Tatălui nu este în El.”*

1 Ioan 2:15.

Toți cei care aleg să deschidă Biblia, vor găsi chiar pe primele ei pagini, următoarele cuvinte: „La început Dumnezeu a făcut ...” - tot ceea ce se vede și ceea ce nu se vede și așa cum au fost făcute de El, toate erau foarte bune.

Înțeleptul Solomon recunoaște lucrul acesta în concluzia sa din cartea Ecclesiastul: „Am ajuns la cunoștința că tot ce face Dumnezeu dăinuiește în veci, și la ceea ce face El nu mai este nimic de adăugat și nimic de scăzut, și că Dumnezeu face așa pentru ca lumea să se teamă de El.” (Ecclesiastul 3:14)

Cu toate acestea, chiar din cele mai vechi timpuri oamenii, și-au permis să aducă modificări considerabile lucrurilor rânduite de Dumnezeu, scăzând sau adăugând la legile clare pe care Dumnezeu le-a scris ca normă de conduită. Spre exemplu, nu era în planul lui Dumnezeu ca omul să ia viața semenului său, și dacă voința lui Dumnezeu ar fi fost respectată, planeta noastră nu ar fi devenit un teatru de luptă și vărsare de sânge, la care s-ar putea să avem și noi o

anumită complicitate, prin aprobarea tacită sau nu a unor lucruri care la început n-au fost așa, dar care în timp au fost „legalizate”, ajungând în cele din urmă a fi considerate normale.

Printre multele abateri pe care omul și-a permis să le facă de la calea cea dreaptă, se numără și încălcarea prescripțiilor referitoare la căsătorie. Contrar planului lui Dumnezeu care a hotărât ca un bărbat să aibă o singură femeie, mulți s-au încumetat să procedeze altfel. În Geneza 4:23 citim: „Lameh a zis nevestelor sale: „Ada și Tila, ascultați glasul meu! Nevestele lui Lameh, ascultați cuvântul meu! Am omorât un om pentru rana mea, și un tânăr pentru vânătaile mele.” Versetul acesta cuprinde cel puțin două abateri pe care acest bărbat și-a permis să le facă. În primul rând el a ales să se alipească de două femei, încălcând porunca: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, se va lipi de nevastă-sa, și se vor face un singur trup.” (Geneza 2:24). Apoi el a comis o crimă pentru a-și rezolva singur o nemulțumire.

Astăzi, în majoritatea țărilor, în mod oficial, oamenii au dreptul să aibă doar o singură soție. Interdicția aceasta este respectată totuși numai în parte, mulți permițându-și să ia mai multe soții, chiar dacă nu simultan, ci consecutiv. Obişnuți cu schimbări permanente și dornici ca viața să fie mereu „altfel” ei nu mai au o apreciere asupra legăturii trainice pe care Dumnezeu dorește să o stabilească între soț și soție și se cred îndreptățiți să-și schimbe soția ca și autoturismul, mobila sau casa. Și, contrar oricărui raționament, dacă pentru un obiect de uz casnic, de exemplu, pretend un certificat de garanție, mulți ignoră faptul că legea căsătoriei este garantată pe toată durata vieții partenerilor, garanția fiind valabilă, ca de altfel oricare alta, cu condiția respectării „instrucțiunilor” celui ce a instituit-o.

„Relele care există în societatea celor din lume, nu trebuie să-și găsească niciodată aprobarea printre creștini.” (*Înalta noastră chemare*, pag. 177).

Îngăduirea unui rău, chiar și din dorința de a „salva o situație” devine cu timpul o practică și apoi o lege omenească, dar nu va face niciodată parte din codul moral al Legii lui Dumnezeu care a fost așezată în chivot pentru a fi păstrată veșnic. Dumnezeu nu se schimbă. El rămâne același, iar legea Sa este neschimbată.

Trăim timpuri primejdioase. Pericolul de a fi amăgiți se află pretutindeni și nimeni nu este scutit de ispite. Numai o credință sinceră, bazată pe un clar „așa stă scris” ne va putea păstra pe calea cea bună.

„Nu există inimă care să nu poată fi înstrăinată de Dumnezeu prin planurile puse la cale de Satana, dacă nu veghează și nu se roagă.” (*Căminul Advent*, pag. 341.)

„Comunicarea particulară cu Dumnezeu este o parte importantă în viața noastră, iar sinceritatea rugăciunilor noastre poate fi dovedită numai prin tăria străduințelor de a asculta de poruncile lui Dumnezeu.” (*Sfaturi pentru sănătate*, pag. 472).

Apoi, pentru a menține strânsă legătura în cercul pe care ni l-am format în societate, este necesar să ne prezentăm în

fața lui Dumnezeu, ca familie.

„Printre multele datorii care ne rămân neîmplinite, noi adăugăm și neglijența de a strânge familia la altarul de dimineață și seară. Fiecare familie creștină este o biserică în ea însăși. Membrii familiei trebuie să fie asemenea lui Hristos în fiecare acțiune. Tatăl trebuie să întrețină o relație atât de strânsă cu Dumnezeu, încât să realizeze că este dator să o facă și de a se îngriji ca membrii familiei sale să primească o educație și o instruire care îi va pregăti pentru viața viitoare nemuritoare. Copiii săi trebuie învățați principiile cerului. El este preotul familiei, responsabil înaintea lui Dumnezeu pentru influența pe care o exercită asupra fiecărui membru al familiei sale. El trebuie să-și așeze familia sub cele mai favorabile circumstanțe posibile, așa încât ei să nu fie ispitiți să se conformeze obiceiurilor și tradițiilor, practicilor rele și principiilor instabile pe care le-ar întâlni în lume”. (*Daruri pentru poporul lui Dumnezeu*, pag. 187).

Invocarea de motive și scuze pentru datorii neîmplinite de tovarășul de viață nu va schimba nimic pe Dumnezeu pentru a-și modifica în vreun fel caracterul exprimat prin legea iubirii și a îngăduinței reciproce. „Îngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.” (Coloseni 3:13).

Dacă acest principiu al îngăduinței și iertării nu este aplicat în familie, nu va funcționa nici în biserică, iar urmările se vor vedea în societatea în care trăim.

Contrar legii slujirii și îngăduinței față de aproapele nostru, generația de astăzi visează comoditate, nepăsare, îmbelșugare, pace, pe care este gata să și le impună cu forța, fiecare așteptând să cedeze celălalt. Așa ar vrea să ajungă la cer, chiar dacă Biblia spune cu totul altfel. Domnul Hristos Însuși spunea: „În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”

În lupta cu întinarea lăuntrică și cu ispitirile exterioare, chiar și înțeleptul și puternicul Solomon a fost înfrânt. Nu este un lucru sigur a se îngădui chiar și cea mai mică îndepărtare de la cea mai strictă integritate. „Păziți-vă de orice se pare rău” (1 Tesaloniceni 5:22). „Când o femeie vorbește despre necazurile familiei ei sau se plânge de soțul ei unui alt bărbat, ea încalcă legământul căsătoriei; ea își dezonoarează soțul și îndepărtează zidul ridicat pentru a apăra sfințenia căsătoriei; ea deschide larg ușa și îl invită pe Satana să intre cu ispitirile lui ascunse. Aceasta este tocmai ceea ce vrea Satana. Atunci când o femeie merge la un frate creștin cu toată povestea necazurilor, dezamăgirilor și suferințelor ei, acesta trebuie să o sfătuiască întotdeauna ca, dacă simte că trebuie să vorbească despre necazurile ei cuiva, atunci să aleagă drept persoane confidente femei, și atunci nu va fi nici o aparență de rău care să pună cauza lui Dumnezeu într-o lumină nepotrivită.” C.A. pag. 338.

Așteptăm de la o zi la alta ca legiuitorii să facă legi mai bune pentru a putea conviețui împreună, bucurându-ne de mai multă pace în familie, în biserică sau chiar în societatea din

care facem parte. Îndepărtarea de legile stabilite de la început de Dumnezeu va aduce în curând planeta în situația în care oamenii nu vor mai fi în siguranță nicăieri. „Viața îți va sta nehotărâtă înaintea, vei tremura zi și noapte, nu vei fi sigur de viața ta.” (Deuteronom 28:66).

Este adevărat că nu am fost făcuți să trăim singuri. Dumnezeu ne-a creat ființe sociale, având în noi instinctul de grup, de parteneriat. Acesta își găsește împlinirea în familie, în biserică, sau în orice altă asocieră cu care aparent ne potrivim din punct de vedere al pregătirii intelectuale, al preocupării culturale, al educației religioase, sau alte criterii; însă toate aceste legături sunt stabilite doar pe o perioadă limitată, dacă ele nu sunt însuflețite de cel mai nobil principiu – dragostea.

Cunoscând prin inspirație divină tendințele păcătoase ale oamenilor, profetul scrie: „Nu crede pe un prieten, nu te încrede în ruda cea mai de aproape; păzește-ți ușa gurii de cea care îți stă în brațe!” (Mica 7:5). Într-adevăr prietenul te poate vinde, rudele te pot părăsi, dar ca să ajungi să fii în pericol chiar și din partea celei pe care o ții în brațe, se pare că depășește orice așteptare. Această stare a lucrurilor nu este decât rezultatul sigur al despărțirii de Dumnezeu. Divorțul este privit ca și o lege bună, care rezolvă problemele dintre soț și soție, atunci când aceștia constată că nu mai pot viețui împreună. Mulți îl salută ca o mare realizare, ca o rezolvare a multor probleme. Asistăm la niște fapte de cruzime, când din răzbunare sau într-o presupusă „legitimă apărare” mulți îndrăznesc chiar să ia viața partenerului lor.

Însă nici una dintre aceste proceduri nu pot rezolva în mod pozitiv problemele sociale și familiale ale omului, întrucât unica soluționare fericită a situațiilor ce pot apărea în cursul relațiilor interumane este aceea stabilită de Dumnezeu de la început, în armonie cu principiile Legii Sale veșnice:

„Căci vestirea, pe care ați auzit-o de la început, este aceasta: să ne iubim unii pe alții” (Ioan 3:11).

Vasile Buftea

Frații din Conferința Moldova continuă să viziteze în mod regulat deținuții aflați în penitențiar, pentru a le duce vestea bună a Evangheliei, aceea că Dumnezeu îi iubește atât de mult încât îi așteaptă să se întoarcă de la căile lor și să-L primească în viețile lor.

Unul dintre deținuți a dorit să scrie pentru revista noastră o experiență. Iată ce ne scrie:

"Doresc să redau o experiență a persoanelor private de libertate din penitenciarul Iași, grupa de maximă siguranță, care a asistat la prezentarea unui program muzical pe data de 14.06.2009 din partea fraților din Matca și Budăi. Deși trupul nostru este captiv, închis cu două rânduri de gratii și pe ușă sunt trei zăvoare cu lacăte, pacea Lui și-a făcut loc și în spatele gratiilor, iar inima și sufletul sunt libere. Drumul spre cer este deschis.

Și noi deținuții am luat parte la program, participând cu cântări, poezii, experiențe.

Cu această ocazie am povestit experiența mea. Am trecut prin momente grele, datorită unei suferințe corporale. Făcând peritonită am fost transportat la spital în București, intrând în comă de două ori. Numai harul lui Dumnezeu m-a ținut în viață.

Când am ajuns pe masa de operație i-am cerut voie doctorului să mă lase să scot Biblia din sacoșă și o să o pun pe masă. M-am rugat și pentru mine și pentru el. După operație, când m-am trezit din anestezie, doctorul mi-a spus: "Tu erai pe moarte și îți ardea de rugăciune." Apoi a completat: "Dar n-am auzit până acum pe nimeni care să se roage așa frumos pentru mine."

Un alt deținut, Dulceanu Gheorghită, a povestit cum, deși condamnat pe viață, s-a decis să îl urmeze pe Isus. Văzând schimbarea din comportamentul lui, colegii de cameră au fost curioși să participe și ei la serviciile divine din penitenciar. Un altul mărturisește că de când participă la aceste întruniri, Dumnezeu l-a ajutat să se lase de fumat. El și-a găsit o altă preocupare, înscriindu-se la școală pentru a învăța să scrie și să citească. El are de isprăvit o pedeapsă de 17 ani.

Îmi doresc să fim cu toții la Marea de Cristal, unde să ne bucurăm de viața veșnică și să pășim în Noul Ierusalim."

Livadaru Vasile

După gratii...

fatul medicului

Moto: „Cel ce suferă are drept la mila prietenului”. (Iov 6:14 p.p.)

De la simptome la cauza bolii

Evaluarea simptomelor unui pacient este primul pas esențial care orientează medicul în identificarea bolii. De fapt pacientul se adresează personalului medical prin acest limbaj al simptomelor. Ne confruntăm cu un număr limitat de simptome, pe care le regăsim în forme asemănătoare în diverse boli. Acesta este motivul pentru care apar probleme de diagnostic diferențial care necesită evaluarea detaliată a tuturor simptomelor și semnelor, a tuturor caracteristicilor acestora. Scopul acestor investigații este de a ajunge la cauza care a determinat boala. A trata numai simptomul este incorect.

Este o greșeală pe care o fac unii pacienți sau, mai grav, chiar și unii medici. Tratând doar simptomul, nu rezolvi problema pacientului, ci numai dai impresia unei ameliorări, în schimb boala evoluează sigur atât timp cât cauza nu este îndepărtată. Atitudinea corectă a medicului este de a trata cauza și atunci simptomele însoțitoare vor fi înlăturate pe măsură ce cauza bolii este înlăturată. Ideea că există un tratament universal valabil - „bun pentru toate bolile” – este extrem de înșelătoare. Un astfel de tratament nu există în realitate, în cel mai bun caz fiind un tratament care nu dăunează, dar frecvent el poate face rău cel puțin prin întârzierea tratamentului necesar pentru pacientul respectiv, dacă nu cumva dăunează chiar în mod direct.

Cunoașterea unor corelații între simptome și boala care le-a determinat este importantă nu numai pentru medic, ci și pentru cultura medicală a societății. Recunoașterea bolii și adresarea în timp util personalului medical poate fi esențială în salvarea pacientului prin stabilirea unui tratament corect și eficient. Aceste cunoștințe ne vor fi de folos nouă personal, dar și altora în momentul când cineva

apelează la ajutorul nostru. O îndrumare corectă poate fi salvatoare, în timp ce un sfat greșit poate duce la pierderea unei vieți. De aceea vom analiza câteva din aceste corelații, pornind de la ceea ce simte pacientul și căutând să descoperim cauza acelor simptome.

„MĂ DOARE ÎN PIEPT!”

Durerea toracică este foarte frecventă. Peste 50% din pacienții care se prezintă la medic acuză durere toracică. Caracteristicile acestor dureri sunt diferite, după cum și cauzele care le produc sunt diferite, iar severitatea acestor suferințe variază în funcție de cauză, uneori intensitatea simptomelor necorelându-se în mod direct cu gravitatea bolii. Se întâmplă uneori ca o boală să aibă simptome atenuate care nu îngrijorează pacientul, dar îngrijorează puternic medicul care cunoaște potențialul risc de evoluție gravă a bolii.

• Durere ascuțită în torace

În acest caz se pune problema diagnosticului diferențial între o boală de origine cardiacă, de origine pulmonară sau a căilor respiratorii, de origine esofagiană, costală sau tegumentară.

Ținând cont de gravitatea cauzelor cardiace și de promptitudinea și rapiditatea cu care trebuie să se intervină dacă durerea toracică este de această natură, trebuie investigat în primul rând cordul și aparatul circulator la nivelul toracelui. Astfel trebuie avute în vedere angina pectorală, infarctul miocardic, anevrismul aortic și pericardita. În acest articol vom lua pe rând cele patru boli enumerate anterior și vom discuta probleme de diagnostic diferențial și de recunoaștere a acestora.

1. Anevrismul aortic la nivel toracic

Se referă la dilatarea aortei pe o anumită porțiune cu formarea unei pungi anevrismale. Deși mai rar întâlnit, are importanță deosebită prin complicațiile posibile date de ruperea anevrismului care de cele mai multe ori este fatală.

Simptome:

- Durere de tip anginos (durere intensă, localizată în spatele sternului sau precordial, cu caracter de „gheară”, de apăsare sau constricție, uneori sfâșietoare însoțită de anxietate și senzație de moarte iminentă): permanentă, iradiază în umeri, spate, gât;
- Dispnee (senzație de lipsă de aer);
- Disfagie (dificultate la înghițirea alimentelor);
- Tuse;
- Voce răgușită;
- Puls accelerat;
- Hipotensiune arterială.

Cauze:

- Hipertensiunea arterială;
- Sifilisul;

- Ateroscleroză;
- Boli ale colagenului congenitale (sindrom Marfan, sindrom Ehlers-Danlos).

Recomandări:

Este necesară confirmarea diagnosticului pe baza investigațiilor medicale (electrocardiogramă, radiografie toracică, ecocardiografie, tomografie computerizată, rezonanță magnetică, arteriografie) și supravegherea medicală. Singurul tratament este cel chirurgical și, în plus, se tratează întotdeauna boala de bază (cea care a fost cauza anevrismului).

2. Angina pectorală

Se referă la o durere cauzată de insuficiența irigației adecvate a cordului datorită unor obstrucții la nivelul vaselor responsabile pentru aceasta (arterele coronare). Obstrucția se produce treptat, prin depunerea de colesterol la nivelul peretelui arterial (formându-se așa numitele plăci ateromatoase), determinând astfel scăderea treptată a diametrului interior al peretelui. Simptome de angină pectorală apar când peste $\frac{3}{4}$ din interiorul arterei este obstruat. Angina pectorală apare în timpul efortului sau poate fi declanșată de emoție. Riscul este cel de infarct miocardic care apare în momentul când o astfel de placă fisurează și se produce un cheag la nivelul fisurii, determinând astuparea completă a arterei afectate. Țesutul neoxigenat se necro-

zează, celulele musculare ale cordului fiind înlocuite în zona respectivă cu țesut fibros.

Simptome:

- Durere: puternică în spatele sternului sau în fața inimii, cu durată relativ scurtă (2 – 30 minute), care se ameliorează după un timp de repaus sau la nitroglicerina sublinguală; poate iradia în umărul și brațul stâng sau chiar în ambele brațe și mandibulă;
- dispnee (senzație de lipsă de aer);
- amețeli;
- palpitații;
- anxietate;
- transpirații reci.

Recomandări:

Repaus absolut și adresare către personalul medical calificat pentru precizarea diagnosticului (prin electrocardiogramă de repaus și de efort, coronarografie etc.) și pentru stabilirea tratamentului adecvat care constă în tratament medicamentos, regim alimentar special și limitarea activității fizice. Este necesar controlul medical regulat. Lipsa de răspuns adecvat la tratamentul medicamentos, modificările severe ale electrocardiogramei, evoluția progresiv agravată într-un interval scurt necesită investigații de specialitate (coronarografie) pentru a stabili utilitatea dilatării îngustate și introducerea unui sau mai multor stent-uri (tuburi mici care se introduc intraarterial printr-o puncție la nivelul arterei femurale și care previn restenozarea arterei dilatate mecanic). Uneori o astfel de intervenție minim invazivă nu este posibilă, fiind necesară intervenția chirurgicală (bypass) care creează niște punți arteriale artificiale ce depășesc zonele stenozate.

3. Infarctul miocardic

Se referă la necroza unor celule ale miocardului ca urmare a lipsei irigației acestora de către vasele inimii. Lipsa intervenției medicale imediate este fatală în aproape 50% din cazuri, iar pentru cei care scapă cu viață complicațiile ulterioare (tulburări de ritm

cardiac, insuficiență cardiacă, tromboze și embolii cerebrale și periferice) sunt foarte frecvente.

Simptome:

- Durere: puternică de natură constrictivă („ca o gheară”), în regiunea inimii, care nu este legată de efectuarea unui efort, nu se ameliorează la repaus sau la nitroglicerina; are durată prelungită (ore) și poate iradia în umărul și în brațul stâng până la ultimele două degete.

- Dispnee (senzație de lipsă de aer);
- Amețeli;
- Palpitații;
- Greață și vărsături alimentare;
- Hipotensiune arterială;
- Senzația de moarte iminentă;
- Transpirații reci.

Recomandări:

Repaus absolut și adresarea imediată către personalul medical calificat care va interveni de urgență în cazul în care diagnosticul va fi confirmat pe baza investigațiilor medicale complementare (electrocardiogramă, analize de laborator); apoi se va recomanda un stil de viață de durată care constă în tratament medicamentos, regim alimentar, abținerea de la droguri precum tutunul și limitarea activității fizice. Tratamentul trebuie instituit cât mai repede posibil. Cei care ajung în spital în primele două ore de la debutul durerii beneficiază de un tratament special care dizolvă cheagul de sânge la nivelul arterei, reușindu-se recuperarea integrală datorită restabilirii fluxului arterial înainte de a se produce necroza celulelor miocardului. De aceea solicitarea serviciilor medicale de urgență (tel. 112) trebuie făcută cât mai repede, în primele minute de la debutul durerii. Ulterior, se poate face coronarografie prin care se stabilește locul stenozei care va fi dilatăta mecanic printr-o sondă cu balonaș și apoi va fi stabilizată prin implantarea unui stent. Este necesar controlul medical periodic un timp îndelungat, uneori toată viața.

4. Pericarditele

Sunt boli datorate inflamației foițelor pericardului (membrane ce învelesc cordul protejându-l și facilitându-i mișcările).

Simptome:

- Durere: prelungită, retrosternală accentuată uneori în inspir, de intensitate ceva mai mică, mai ușor de suportat în general decât durerea din infarctul miocardic;

- Dispnee;
- Febră (uneori);
- Hipotensiune arterială (uneori);
- Palpitații (posibile).

Cauze:

- Infecții virale sau bacteriene ale pericardului;
- Stadiile avansate ale insuficienței renale;
- Tumori maligne care prind pericardul;
- Iradierii;
- Parazitoze;
- Boli autoimune.

Recomandări:

Investigațiile medicale efectuate de obicei în cursul internării în spital sunt necesare atât pentru precizarea cauzei pericarditei, cât și pentru aplicarea și urmărirea tratamentului corespunzător. De aceea consultul medical de specialitate este neapărat necesar, chiar dacă în unele cazuri (unele pericardite virale) boala se vindecă fără un tratament specific.

Având în vedere aceste corelații simple între simptome și bolile care pot fi cauza lor, oricine poate avea o minimă orientare asupra gravității unor simptome și poate interveni corespunzător contribuind la salvarea vieții pacientului.

Mihaela Răileanu

Bibliografie: Ghidul simptomelor. Cauze și tratamente, Ed. Aquila '93, 2008

Știri * Știri * Știri * Știri * Știri

Cosmești

În data de 16 august 2009 în localitatea Cosmești a avut loc un eveniment plin de bucurii pentru frați, surori, părinți, bunici, soți dar și pentru cerul întreg. Frații din Misiunile nr. 5 și nr. 6 s-au adunat pentru a fi martori la ceremonia de înmormântare a "omului vechi" și la declarația publică a celor 7 persoane care au ales să facă parte din împărăția lui Hristos și au vrut să facă public lucrul acesta.

Programul de la Casa de Rugăciune din localitatea Cosmești, condus de fratele Virgil Ipat, a început la ora 13:00, localul fiind neîncăpător pentru toate sufletele adunate cu acea ocazie. Fratele Cătălin Barnea a dat câteva sfaturi și încurajări celor care au făcut acest pas, fratele Nicu Rusnac, pastorul misiunii nr. 5 împreună cu frații din comunitate fiind gazdele evenimentului. Tinerii din Budăi au laudat pe Dumnezeu pentru purtarea de grijă și binecuvântările Sale prin imnuri, atât acasă cât și pe malul apei.

Înainte de botezul propriu-zis care a avut loc în apa Siretului (ce trece chiar prin localitatea Cosmești) încă un cuvânt scurt dar plin de semnificații a fost rostit de către fratele Valerică Iamandei. Pastorii celor două misiuni au oficiat actul botezului, după care au urmat felicitările și cuvinte de îmbărbătare și laudă la adresa lui Dumnezeu din partea celor apropiați și a tuturor fraților, pentru cei 7 noi membri adăugați în registrele cerului.

Havârna - județul Botoșani

Ziua de 30 august 2009 a fost o zi de mare bucurie pentru comunitatea de credincioși din Havârna, când tânăra Adelina Bârcă a ales să încheie un legământ cu Dumnezeu pe întreaga durată a vieții. Programul a fost frumos, fiind compus din cântări și un mesaj din partea Domnului rostit de fr. Cătălin Barnea, apoi a doua parte a programului a continuat pe malurile râului Bașeu, unde tânăra Adelina a fost botezată de fr. Dumitru Ardeleanu. Fiecare persoană prezentă la acest eveniment a avut dorința de a o felicita pe Adelina pentru cea mai importantă alegere din viața ei.

Botez pe malul Crișului Alb, Beliu - jud. Arad,

Ziua de 6 septembrie 2009 a rămas consemnată în jurnalul vieții noastre ca o zi deosebită, o zi în care ne-am născut din apă, o zi în care, în fața martorilor văzuți și nevăzuți, am promis lui Dumnezeu că-L vom urma toată viața noastră. Știm că suntem tineri și ispitele sunt multe, totuși avem asigurarea că nu doar noi am făcut promisiuni în această zi, ci și Dumnezeu a reînnoit față de noi făgăduințele Sale că ne va ajuta. El ne-a dat o zi deosebit de frumoasă, cu soare cald și strălucitor, semnând parcă în mod vizibil aprobarea Sa pentru gestul nostru de a întoarce spatele acestei lumi.

Bucuria noastră a fost deplină prin prezența a aproximativ 200 de prieteni și cunoscuți care au răspuns la invitația noastră de a se bucura împreună cu noi. Corul Banat, din care și noi, tinerii care am încheiat legământ în această zi, facem parte, ne-a înfrumusețat programul, lăudându-L pe Dumnezeu cu această ocazie. Ne-am simțit onorați să-i avem împreună cu noi pe câțiva dintre dascălii care ne-au fost îndrumători în anii de școală și pe domnul primar al localității noastre, comuna Beliu, județul Arad.

Dorim să păstrăm vie în minte această amintire plăcută. Fie ca veșmintele albe pe care le-am purtat cu această ocazie să fie doar un simbol pentru haina nepătată pe care Domnul Hristos o va oferi tuturor celor care L-au urmat. Am vrea ca apele înspumate ale Crișului Alb, care s-a grăbit să ducă la vale tot trecutul nostru, să fie un simbol și o asigurare că sângele Domnului Hristos ne șterge definitiv păcatele noastre.

Ne simțim onorați că Dumnezeu ne-a primit într-o relație de legământ și-L rugăm să ne ajute să ne dovedim parteneri destoinici, atâta timp cât El ne va îngădui viață pe acest

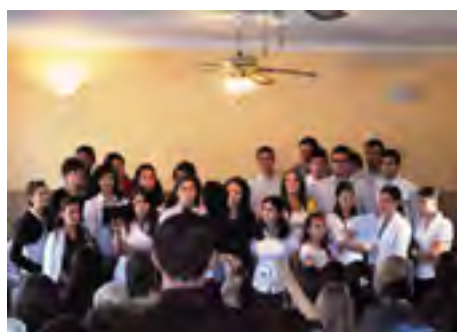
Gabriela Moș

Lucian Boloș

Abel Boloș

pământ. Vrem ca pasul nostru să fie un exemplu pentru toți cei care au asistat la ceremonia botezului, dar și pentru tinerii care citesc aceste rânduri și nu au luat încă o decizie de a se atașa poporului lui Dumnezeu.

A consemnat **Abel Boloș**

Evangelizare în Comuna Bătrâni, județul Prahova

Simțind nevoia de a spune și altora adevărul pe care noi îl credem, simțind de asemenea că oamenii sunt interesați să afle mai multe despre profețiile ce se referă la viitor, am inițiat o activitate de evangelizare în localitatea Bătrâni, județul Prahova.

După ce a fost închiriat pentru trei seri căminul cultural din localitate, oamenii au primit invitații pentru programele de evangelizare.

Cu toate impedimentele pe care le-am întâmpinat, am avut satisfacția ca o parte din săteni să înfrunte orice prejudecată, să treacă peste orice "risc" și să aleagă să participe la întrunirile noastre.

Fratele Radu Ioniță a prezentat mesajul Evangheliei, în paralel cu descoperirile profetice din Cuvântul lui Dumnezeu, subliniind în termeni simpli, dar expliciti ce înseamnă semnul fiarei, cum poate fi el însușit și care sunt consecințele în cazul acceptării lui.

Fratele Abi Budău a susținut momentul medical al întrunirilor, vorbind oamenilor despre nevoia schimbării stilului de viață, despre necesitatea întoarcerii la prospectul pe care Creatorului l-a lăsat omului, atunci când i-a dat viață după ce l-a modelat după chipul Său.

Participanții au beneficiat și de un control gratuit al tensiunii arteriale. Ei s-au arătat interesați de ambele subiecte prezentate și au cerut să fie continuat un astfel de studiu.

Săptămâna care a urmat s-a închiriat din nou căminul și au avut loc alte trei seri de prezentări.

Domnul să binecuvânteze pe toți cei care au auzit mesajul Evangheliei rostit cu această ocazie și să-i ajute pe frații care locuiesc în această zonă să fie în continuare o lumină și un exemplu pentru concetățenii lor. Apreciam gestul fraților din Biserica Adventistă care ne-au acordat tot sprijinul prin participare, prin cărți gratuite oferite și prin susținerea morală pe care am simțit-o.

Frații din Conferința Muntenia

Evangelizare în Valea Ciorii, județul Ialomița

Tot în Conferința Muntenia, de data aceasta în județul Ialomița a fost inițiată o campanie de evangelizare în apropierea orașului Slobozia. Cu câteva zile înainte de data programată pentru aceasta s-au pus afișe în trei localități, iar în duminica în care urmau să înceapă cele trei seri de conferințe, frații din zonă împreună cu tinerii care compun fanfara și orchestra din Roșeti au colportat zona și au împărțit invitații.

Tindem să credem că afară de programul încărcat cu care toată lumea se confruntă, există și unele suspiciuni și prejudecăți cu privire la astfel de programe, motiv pentru care în prima seară numărul participanților a fost cu mult sub nivelul așteptărilor noastre. Ne-am bucurat totuși că au fost în jur de 20 de persoane care au răspuns invitației și printre ei s-au numărat și câțiva dintre cei care conduc și administrează comuna.

În serile care au urmat oamenii au fost din ce în ce mai mulți, în ultima seară numărul participanților ridicându-se la aproximativ 50 de persoane.

După ce am terminat prezentările, i-am invitat pe oaspeții noștri de onoare să ia cuvântul. Am fost plăcuți surprinși când directorul căminului cultural, care a găzduit întrunirile noastre, s-a ridicat și a citit un discurs pe care și-l pregătise cu grijă în timpul celor trei zile cât avuseseră loc prezentările noastre.

Am extras câteva din mențiunile dumnealui:

”La ceas aniversar Primăria Valea Ciorii în colaborare cu Căminul Cultural a avut prilejul și posibilitatea pentru prima dată, de a fi gazdă onorifică pe parcursul a trei zile, respectiv 12, 13, 14 iulie 2009 susținerii și desfășurării unei Acțiuni Culturale cu caracter religios intitulat ”Seminar Evanghelic”.

După părerea mea personală și nu numai, cât și a dumneavoastră, acei care ați avut prilejul și posibilitatea de a participa, înclin să cred cu toată sinceritatea să spun că într-adevăr a fost ceva benefic, cu un impact deosebit asupra noastră.

Reprezentării Seminarului Evanghelic în persoana domnului Radu Ioniță, Daniel Tănase, Abigail Budău și a d-lui Grigore din valea Ciorii, a copiilor care au cântat în orchestra de mandoline și fanfară, cât și prin recitalul de poezie sacră consacrată Mântuitorului, au reușit să aducă în sufletele noastre, ale tuturor, fericirea, siguranța, libertatea și înțelepciunea.

Deasupra tumultului acestei lumi, cu frământările și îngrijorările ei cotidiene Mântuitorul a proclamat adevăruri divine, veritabile, de o profunzime de necuprins. Răsturnând parcă scara valorilor omenești, Isus îi ferecește tocmai pe cei față de care lumea nu avea mare apreciere și prin cuvintele Sale dătătoare de har, face ca acestora să le răsară din nou speranța unei vieți mai bune...

În finalul acestui seminar îmi permit să vă felicit, stimați oaspeți, și să vă asigur de tot respectul meu pentru profesionalismul de care ați dat dovadă.

Apreciez devotamentul și sinceritatea dumneavoastră în nevoia expresă de a aduce în inimile și sufletele noastre bucuria, înțelegerea, dorința de stabilitate și gânduri curate...” (Referent Cultural - *Cioc Cornel*).

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru ocazia ce ne-a oferit-o de a-i fi martori în acest loc și ne rugăm ca El să îngrijească sămânța abia semănată în inimile acestor oameni și să o facă să aducă rod la vremea cuvenită.

*Frații din Departamentul Misionar
al Conferinței Muntenia*

Botez în apa Buzăului

Citind despre regele Iosia aflăm că “pe când era încă tânăr, a început să caute pe Dumnezeu tatălui său David.” (2 Cronici 34:3).

Astăzi, mai mult ca oricând, este o raritate ca tinerii să înceapă să-L caute pe Domnul. Și totuși “ceea ce la om este cu neputință la Dumnezeu este cu putință”. Ca o confirmare a acestei făgăduințe, anul acesta tot mai mulți tineri au hotărât să încheie legământ cu Domnul prin botez. Printre ei se numără și tinerii Andreea, Dragoș și Ovidiu, din localitatea Gradiște, județul Prahova, și tânăra Remalia, din localitatea Loloiasca. Lor li s-a alăturat fratele Costică din localitatea Buzău, care, deși aflat la o vârstă înaintată, se prinde cu putere de făgăduința lui Dumnezeu că El primește lucrători în vie, chiar și la ceasul al unsprezecelea. Ceremonia botezului a avut loc în apa râului Buzău, în prezența multor martori, care au dorit să se bucure împreună cu cei pentru care această zi a fost o zi de sărbătoare.

Frații din Corul Bucov au decorat programul, înălțând imnuri de slavă la adresa lui Dumnezeu.

Suntem convinși că și în ceruri s-au cântat imnuri de slavă și Dumnezeu a consemnat în registrul Său de amintire această întrunire, promițând că El îi va conduce în siguranță pe acești frați, până când vom ajunge cu toții pe Marea de Cristal.

Remalia

Dragoș

Andrea

Ovidiu

Botez la Văcărești

27 septembrie... O zi frumoasă de toamnă, în care toți ne-am bucurat de minunata lucrare pe care Dumnezeu o face în oameni, zi ce va rămâne o veșnică amintire.

La început era doar un candidat. Dar după cum Domnul spune în cuvântul Său, „la numărul lor s-a adăugat”, și de această dată El a lucrat în același fel. Alți doi candidați s-au decis să încheie legământ cu Dumnezeu prin botez.

Evenimentul mult așteptat a avut loc pe malul râului Dâmbovița, în comuna Văcărești. Cerul plumburiu părea să ne amintească de modul în care a fost protejat poporul Israel în pustie, prin prezența „stâlpului de nor”. Chiar în aceste împrejurări, prin harul Domnului, am avut parte de o atmosferă călduroasă.

Noi nădăjduim ca de acum, în fiecare moment al vieții, inimile noastre împietrite să fie sfărâmate și sensibilizate prin contemplarea dragostei care este dată de El, să simțim într-adevăr locuirea lui Hristos în suflet, rămânând în El, și doar atunci pacea noastră va fi ca un râu, val după val de slavă se va rostogoli în inimă, iar noi vom cina cu Isus și El cu noi.

Au consemnat
Valentin Popescu
și **Sebastian Minea**

Botez în Câmpul Ardealul de Sud

Ce poate fi mai frumos decât să vezi că cei dragi ai tăi aleg să meargă pe calea cea dreaptă!

Suntem încredințați că părinții, bunicii și cei apropiați din familia Irinei s-au bucurat nespus când au însoțit-o pe malul apei unde urma să facă legământ cu Dumnezeu prin botez.

Evenimentul a avut loc în data de 15 iulie 2009 și credem că data aceasta a fost consemnată cu grijă în registrele cerului. Este data la care nu numai tânăra s-a angajat să slujească Domnului, dar și Dumnezeu S-a angajat să o ajute.

*Irina Iancu
- Făgăraș -*

Botez la Porumbacu

Cu ocazia taberei de tineret care s-a desfășurat în perioada 14-16 august 2009, în Campusul AZSMR din Porumbacu, a avut loc și un botez.

Tabita și Ioana, două tinere din comunitatea Brașov, Simona, o tânără din comunitatea Bran, Robert, un tânăr din comunitatea Dridif, și Cornel un tânăr din comunitatea Macea, jud. Arad, au făcut legământ cu Dumnezeu prin botez.

Deși în zilele de vineri și sâmbătă numărul persoanelor adunate a fost în jur de 350, duminică au venit mult mai mulți musafiri, special pentru acest eveniment.

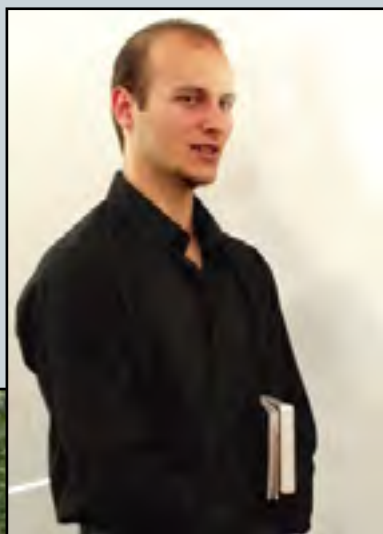
Botezul a avut loc în râul Porumbacu, care traversează terenul pe care se află campusul, și a fost oficiat de fratele Paul Balbach, care se afla în țara noastră, ca oaspete de seamă al acestei întruniri.

Afară de oaspeții veniți special în acest loc pentru întrunire, la botez au asistat și vecinii care se aflau în weekend, pe malul celălalt al râului. Ei au lăsat orice altă preocupare și au urmărit cu atenție toată desfășurarea ceremoniei.

Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze pe noii membrii ai bisericii noastre cu putere și credință, ca să poată să fie martori de seamă ai Lui în această lume. El să binecuvânteze de asemenea sămânța Evangheliei semănată în inimile multora, cu această ocazie.

Școala misionară

Elevii de la Institutul Misionar Emanuel s-au întâlnit din nou pentru studii în primele două săptămâni ale lunii august 2009. Cu această ocazie au participat și elevii care vor forma următoarea grupă. Ei vor participa

din nou împreună în sesiunea din decembrie, după care va avea loc festivitatea de absolvire pentru elevii care studiază deja de doi ani.

Ne rugăm ca Dumnezeu să-i călăuzească pe tineri și să-i ajute să-și înțeleagă menirea

Grupa nou formată

Cele două grupe reunite

în această lume. Am dori ca ei să conștientizeze faptul că un bagaj de cunoștințe în plus față de alți tineri, care nu au participat la cursurile școlii misionare, înseamnă responsabilitate în plus. Nu doar oamenii așteaptă să vadă la ei un exemplu demn de urmat, dar și Dumnezeu le cere mai mult, potrivit mențiunii: "cui i se încredințează mult, i se va cere mult".

Fie ca Domnul să-i ajute să dorească să lucreze pentru El și El să le dea putere, curaj, succes.

Elevii din Conferința Moldova

Elevii din Conferința Ardealul de Nord

Elevii din Conferința Muntenia

Elevii din Conferința Ardealul de Sud

Elevii din Conferința Oltenia

Elevii din Conferința Banat

Elevii din Diaspora

Întrunire a cadrelor didactice

În perioada 17-19 iulie 2009 s-a desfășurat la Campusul AZSMR o întrunire a cadrelor didactice din poporul nostru, care au discutat posibilități și metode de îmbunătățire a eforturilor făcute pentru educarea copiilor din biserică, făcându-se planuri în vederea unei mai strânse colaborări în acest sens între cei care-și desfășoară

activitatea în învățământ, precum și a unui intens schimb de materiale didactice, idei, metode și informații menite să dinamizeze activitatea cu copiii.

Această întrunire a fost urmată de o adunare cu instructorii pentru copii, care a fost ținută la sediul Uniunii din Făgăraș, la începutul lunii septembrie.

Seminarul Instructorilor Școlii de Sabat pentru copii

„Nimic nu este de o mai mare importanță ca educarea copiilor și a tinerilor noștri. Biserica trebuie să manifeste și să stârnească un profund interes în această lucrare, pentru că acum, mai mult ca oricând, Satana și oștirea lui sunt hotărâți să-i înșele pe tineri sub standardul întunecat, ce conduce spre ruină și moarte.

Dumnezeu a desemnat biserica drept străjer, care să manifeste o grijă geloasă pentru tinerii și copiii ei... Dar biserica nu înțelege această situație. ...

Facem eforturi susținute pentru mulțimea de oameni din jurul nostru și avansăm lucrarea în câmpuri străine, dar nimic din acestea nu ne poate scuza pentru neglijarea educării copiilor și a tinerilor noștri.” (SPEE, pag. 165).

Pe data 4-6 septembrie 2009 a avut loc la Făgăraș Seminarul Instructorilor Școlii de Sabat pentru copii având genericul: „Educația – pregătire pentru viață și veșnicie.”

Seminarul a început vineri seara, pe 4 septembrie cu urarea de bun venit din partea Departamentului Școlii de Sabat și o prezentare despre istoricul Școlii de Sabat pentru copii. Seara s-a încheiat cu momentele de cunoaștere reciprocă, ocazie cu care fiecare am putut să-i cunoaștem pe ceilalți; astfel ne-am bucurat să vedem că sunt prezenți instructori și slujbași din majoritatea Conferințelor Uniunii. Aceste momente, cât și celelalte discuții în plen sau particulare de pe parcursul seminarului, ne-au făcut să ajungem la aceeași concluzie menționată mai sus: cum că Duhul Sfânt a lucrat la inima oamenilor din diferite părți ale țării, astfel încât această întrunire să fie dorită și făcută posibilă. Sâmbătă dimineața, în intervalul 9:00 - 9:25 a avut loc programul muzical în care am învățat și repetat cântecele pentru copii. De menționat, că programele au fost deschise și închise cu cântări pentru copii; iar pe parcursul seminarului au fost rezervate mai multe sesiuni de muzică în care am învățat astfel de cântecele. Școala de Sabat a avut și ea un element special: în sensul că instructorii prezenți au ținut separat lecția de învățat, timp în care s-au adus sugestii despre cum se poate predă adolescenților o astfel de lecție menită adulților. Predica serviciului divin a dezbătut aceeași temă a educației. După masă, programul a fost bogat: în afara programului cu comunitatea, în care s-au prezentat experiențe din lucrarea cu

copiii din diferite Câmpuri și s-a ținut o scurtă prezentare despre educație, instructorii au avut alte două întâlniri: în prima s-a vorbit despre vârsta și dezvoltarea spirituală a copiilor, și s-au dezbătut pe scurt activitățile specifice vârstei; iar în a doua a avut loc o prezentare practică despre cum să spunem și cum să nu spunem o povestire copiilor, metodă bazată pe obiceiul Domnului Hristos care se folosea adesea de povestiri sau pilde pentru a răspunde chiar și la întrebările încuietoare ale celor mari. După încheierea Sabatului, instructorii și-au prezentat nenumăratele materiale didactice folosite în lucrarea lor de instruire a propriilor copii sau a copiilor comunității. Întreaga dimineață de duminică a fost rezervată discuțiilor și proiectării de planuri.

În cadrul acestor discuții, am înțeles că, în multe locuri, lucrarea cu și pentru copii este mai puțin apreciată. Este necesar să subliniem aici faptul că fiecare copil este important, că nimeni nu trebuie neglijat. Domnul Hristos, care „Se apleca să aline o pasăre rănită” (HLL, pag. 74 engl.), nu a trecut cu vederea pe nici un copilăș. „Cu o milă mai mare decât a unei mame duioase, El Se apleca asupra copilășilor suferinzi. Toți erau luați în seamă.” (HLL, pag. 163). Iar atunci când conlucrătorii Lui credeau că El are altceva mai important de făcut decât să acorde atenție

unor bieți copii de țărani, prea mici ca să înțeleagă ceva, El i-a mustrat spunându-le: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția cerului este a celor ca ei.” (Matei 14:19).

Iată câteva dintre proiectele propuse:

- Să avem momente de rugăciune pentru lucrarea de educație, în fiecare seară între orele 20:00-22.00, fiecare după posibilități;
- Să strângem în fiecare ultimă sâmbătă din lună un dar special dedicat lucrării pentru copii;
- Să organizăm astfel de seminare de educație de două ori pe an;
- Să citim până la următorul seminar cartea „Îndrumarea copilului”.

Vă rugăm să vă alăturați, în limita posibilităților, în îndeplinirea proiectelor mai sus menționate.

„Treaba urgentă a membrilor bisericii noastre este aceea de a deveni interesați de tineret.” „Domnul cerului Se uită să vadă cine face lucrarea Sa pentru copii și tineret. Ochii fraților și surorilor noastre trebuie unși cu alifie cerească pentru a putea vedea necesitățile vremii. Trebuie să ne trezim pentru a vedea ce trebuie făcut în via lui Dumnezeu și pentru a ieși la lucru.” (Spee, pag. 41).

*A consemnat **Mihaela Silaghi**
din Raportul Seminarului*

Proiect "Campus AZS-MR"

Vara aceasta au continuat lucrările la proiectul „Campus AZSMR” – Porumbacu, realizându-se într-un timp scurt o primă cabană din lemn, cu o suprafață de aprox. 45 m², (parter și mansardă), menită să asigure posibilitate de cazare, pentru cei ce vor fi implicați în lucrările mai ample care vor urma.

Ea a fost compartimentată la parter într-un spațiu de depozitare materiale, o cameră și o mică bucătărie, iar spațiul de la mansardă este destinat ca spațiu pentru dormitor. Ulterior a fost prelungit acoperișul, rezultând o terasă acoperită, care a fost folosită și ca spațiu pentru servirea mesei în aer liber.

Pe mai multe suprafețe ce rămăseseră descoperite a fost întins pământ și semănată iarbă, care a început să crească, acoperind zonele pietroase rămase în urma nivelării.

S-au amenajat de asemenea și câteva toalete, absolut necesare în cazul organizării oricărui eveniment social de genul celor găzduite de Campus.

Pentru adunarea de tineret programată pentru mijlocul lunii august, s-a construit un cort din lemn, acoperit cu prelată, care a oferit un prețios adăpost, atât pentru ploaie cât și pentru soare.

În vederea găzduirii sesiunii de delegați a Conferinței Generale planificată a se desfășura în toamna anului 2011 în Campus, s-a achiziționat structura metalică pentru o sală de conferințe de aprox. 800 m² și, de asemenea, un complex de clădiri modulare capabil să găzduiască aproximativ 160 de persoane.

În paralel cu întocmirea documentației necesare pentru obținerea avizelor necesare, se lucrează la pregătirea terenului pentru montarea sălii de conferințe și amenajarea spațiilor de cazare.

Ne bucurăm că, prin harul Domnului, deși abia la început, Campusul a putut să fie în această vară o gazdă ospitalieră pentru o întrunire a cadrelor didactice din Mișcarea de Reformă din România,

pentru o tabără de copii și pentru o adunare mai mare de tineret, cu ocazia căreia a avut loc și botezul a cinci suflete prețioase în apele limpezi ale râului din imediata sa apropiere.

Mulțumim frumos tuturor celor care au ales să sprijine moral și material acest proiect al unui centru de reuniuni pentru marea familie adventist-reformistă din țară și de peste hotare, și mai ales pentru tineretul acesteia și avem convingerea că Dumnezeu le va răsplăti în mod îmbelșugat sacrificiile.

Decizia adoptată de Consiliul Conferinței Generale de a alege Campusul AZSMR ca loc de desfășurare a următoarei sesiuni de delegați a Conferinței Generale din anul 2011, ne bucură și ne onorează, însă pune în același timp o mare responsabilitate pe umerii noștri ca Uniune, de a termina o mare și complexă lucrare într-un timp relativ scurt, iar acest lucru este posibil și realizabil cu ajutorul lui Dumnezeu și cu sprijinul tuturor fraților de pretutindeni, în a căror inimă Tatăl Ceresc a pus îndemnul de a contribui cu mijloacele și puterile cu care Dumnezeu i-a binecuvântat, la realizarea acestui proiect.

În ceea ce ne privește, ne străduim ca lucrările să se desfășoare într-un mod cât mai bine chibzuit, cu investiții cât mai reduse și randament maxim – așa încât rezultatul să fie un așezământ în care eficiența și economia să fie armonios îmbinate cu utilitatea și bunul gust. Și, întrucât lucrările continuă, contribuțiile sub orice formă ale celor printre ale căror idealuri se regăsește și realizarea unui asemenea campus al bisericii noastre sunt mai mult decât binevenite.

Mulțumim pe această cale tuturor celor care au dat curs îndemnurilor Duhului lui Dumnezeu de a sprijini realizarea acestui proiect prin aportul lor în muncă și/sau bani, și mulțumim de asemenea anticipat celor care vor alege să facă acest lucru și de acum înainte, precum și tuturor celor care se roagă pentru izbânda lui.

Ne rugăm ca Dumnezeu să răsplătească tuturor din abundență sacrificiul și încercăm să vă ținem la curent cu detalii despre desfășurarea lucrărilor, în numerele viitoare ale revistei, precum și în curând la adresa de internet: www.campus.azsmr.ro

Olanda

În perioada 13 - 29 septembrie 2009, frați binevoitori din cinci dintre Conferințele Uniunii Române au fost plecați în Olanda, muncind la demontarea unei clădiri modulare achiziționate de Uniunea Română pentru Campusul AZSMR Porumbacu.

Cu un efectiv minim de oameni și cu efort maxim, depus în condiții nu tocmai confortabile de cazare, masă și lucru, frații noștri au reușit dezafectarea blocului de apartamente într-un timp record, uimind prin aceasta nu doar localnicii din zonă, trecătorii și vânzătorii, ci și alte echipe de muncitori, care desfășurau activități similare la alte obiective, ceea ce i-a adus chiar în atenția presei locale, care a avut cuvinte de laudă la adresa lor.

În țară, alte grupuri de frați au contribuit cu timpul și puterile lor la descărcarea tirurilor cu componente și materiale de construcție sosite din Olanda și la depozitarea acestora, în vederea lucrărilor care vor urma.

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru toți acești frați care au muncit cu spirit de sacrificiu și multă tragere de inimă în vederea avansării acestui proiect și credem că toate eforturile și abnegația lor își vor afla o dreaptă răsplătire în Împărăția lui Dumnezeu. Ne bucurăm de asemenea că, chiar fiind într-o țară străină, la aprox. 2000 km de casă, unde se vorbește o limbă ce nu le era cunoscută, frații au putut totuși predica prin faptele lor o lecție de creștinism practic, lăsând în urmă o frumoasă impresie despre religia și Dumnezeu pe care Îl reprezintă.

Sfârșit de cale

*"Scumpă este înaintea Domnului
moartea celor iubiți de El".
Psalmii 116:15.*

Manea Titu

Rând pe rând ne petrecem unii pe alții la odihnă, fără să știm momentul exact, pentru că „omul nu este stăpân peste suflarea lui ca s-o poată opri și n-are nici o putere peste ziua morții”. Eclesiastul 8:8.

Momentul acesta a sosit și pentru fratele nostru Manea Titu din localitatea Slăvești, județul Teleorman, fost slujitor în via Domnului, care în ziua de 28 iunie 2009 și-a încheiat contul vieții, cu nădejdea învierii, în marea zi a revenirii Mântuitorului.

S-a născut în data de 11 octombrie 1935 în localitatea Cârlomanu, Teleorman. Aici și-a petrecut prima parte a vieții, într-o familie numeroasă, muncind din greu pentru întreținerea vieții, tatăl familiei fiind condamnat pentru credință, iar averea confiscată. Sosind timpul să meargă la armată, a rămas statornic în credință, fapt pentru care a fost condamnat la 4 ani închisoare, din care a executat 2 ani.

Anton Rebeica

Tot pe acest spațiu de "Sfârșit de cale" vă facem cunoscut plecarea dintre noi a sorei Anton Rebeica.

Sora Rebeca, așa cum au cunoscut-o rudele și prietenii, s-a născut pe data de 2.01.1934 în localitatea Pietroșani, județul Prahova. Deși pentru mulți dintre cititorii acestei reviste ea este o necunoscută, suntem încredințați că Dumnezeu o cunoaște

După eliberare o cunoaște pe sora Filofteia cu care se căsătorește în anul 1958, Dumnezeu dăruindu-le patru copii.

A lucrat în construcții o perioadă, apoi a fost angajat în lucrarea evanghelică, lucrând ca slujitor pentru semeni 17 ani.

Din anul 2001 starea sănătății s-a înrăutățit, fiind necesar să i se acorde îngrijire permanentă. Apreciem sacrificiul soției sale, care a stat tot timpul alături de el, îngrijindu-l și sprijinindu-l cu devotament.

Sfârșitul vieții îl găsește imobilizat la pat, dar cu credință în Mântuitorul său, convins că Dumnezeu va da o răsplată îmbelșugată, deși nemeritată, tuturor celor care L-au iubit și L-au slujit toată viața lor.

A consemnat **Daniel Palan**

Vasul crăpat

O femeie bătrână din China avea două vase mari, pe care le atârna de cele două capete ale unui băț, și le căra pe după gât. Un vas era crăpat, pe când celălalt era perfect și tot timpul aducea întreaga cantitate de apă.

La sfârșitul lungului drum ce ducea de la izvor pâna acasă, vasul crăpat ajungea doar pe jumătate. Timp de doi ani, asta se întâmpla zilnic: femeia aducea doar un vas și jumătate de apă. Bineînțeles, vasul bun era mândru de realizările sale. Dar bietului vas crăpat îi era atât de rușine cu imperfecțiunea sa, și se simțea atât de rău că nu putea face decât jumătate din munca pentru care fusese menit!

După 2 ani de așa zisă nereușită, cum credea el, i-a vorbit într-o zi femeii lângă izvor: "Mă simt atât de rușinat, pentru că această crăpătură face ca apa să se scurgă pe tot drumul până acasă!"

Bătrâna a zâmbit: "Ai observat că pe partea ta a drumului sunt flori, însă pe cealaltă nu?" Asta pentru că am știut defectul tău și am plantat semințe de flori pe partea ta a potecii, și, în fiecare zi, în timp ce ne întoarcem, tu le uzi. De doi ani culeg aceste flori și decorez masa cu ele. Dacă nu ai fi fost așa, n-ar mai exista aceste frumuseți care împropătează casa."

Morala:

Fiecare dintre noi avem defectul nostru unic. Însă crăpăturile și defectele ne fac viața împreună atât de interesantă și ne răsplătesc atât de mult!

Trebuie să luăm fiecare persoană așa cum este și să căutăm ce este bun în ea. Deci nu uitați să mirosiți florile de pe partea voastră a drumului!

